

**แนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติ
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี***
**Guidelines for Implementing Foreign Language Learning Management Policy
of Schools under the Pathum Thani Secondary Educational
Service Area Office**

¹ศิริมาตา ร่มเนตร และ สุดารัตน์ สารสว่าง

¹Sirimada Rumnet and Sudarat Sarnswang

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Faculty of Education, Kasetsart University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: sirimada@kanarat.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มี 2 วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียน 2) เพื่อศึกษาแนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน ส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับในการเก็บข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจำนวน 176 คนจาก 22 โรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มแบบกึ่งโครงสร้างกับผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาจำนวน 6 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสู่การปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก มี 3 ด้านที่สามารถพัฒนาให้ดีขึ้น คือ (1) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.77) (2) ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.78) และ (3) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรมนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.76) 2) แนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนที่เสนอแนะโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 คน ประกอบด้วยการจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และวัดประเมินผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ชัดเจน วางแผนงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาคุณภาพครูสอน และส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียนภาครัฐ และภาคเอกชนที่ต้องใช้แรงงานที่มีทักษะภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่าความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนเป็นผลมาจากการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาต่างประเทศที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ; ภาษาต่างประเทศ; โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

The research has 2 objectives: 1) to examine the current situation of implementing foreign language learning management policies in schools and 2) to conduct a semi-structured focus group interview with education experts to develop strategies for implementing foreign language learning management policies in schools. This research employs a mixed-methods approach. Quantitative research was conducted through a 5-point Likert scale questionnaire survey completed by 176 education personnel from 22 schools in Pathum Thani province. The data were analyzed using basic statistics, including frequency, percentages, means, and standard deviations. Qualitative research was conducted through a semi-structured focus group interview with 6 education experts.

There are two research findings. First, three areas needed further improvement include i) economic, social, and political conditions ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.77), ii) resource policy considerations ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.78) and iii) communication between organizations and student activity coordination ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.76). Second, recommendations bridging the gap between policy and practice suggested by the 6 experts include establishing clear written learning standards and assessment criteria, effectively managing budget for teaching, embedding modern foreign language learning activities in curriculum, and promoting an academic collaboration among schools, public agencies and private sectors needing workers fluent in foreign languages. In conclusion, the success of implementing foreign language learning management policies in schools depends on the collaborative efforts of all parties involved who want to see their students integrate language learning into their everyday life and apply it to jobs in the future.

Keywords: Learning Management; Policy Implementation; Foreign Languages; Secondary Schools

บทนำ

ทักษะภาษาต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของคนในยุคสมัยใหม่มากขึ้น ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เห็นได้ชัดเจนในช่วงปี พ.ศ. 2558 ที่ประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) พยายามส่งเสริมให้ประชาชนในประเทศของตนหันมาสนใจภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรด้านการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษา ระหว่างประเทศ ในกลุ่มสมาชิก ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียนมีการตื่นตัวและส่งเสริมให้ประชาชนในประเทศสามารถพูดจาสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศให้ได้มากกว่า 1 ภาษา (เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี) เพื่อให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ (Matichon Online, 2017)

มาตรฐานสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนทุกช่วงชั้น ต้องเรียนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันนี้สถานศึกษาจำนวนมากมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มอีกอย่างน้อย 1 ภาษานอกเหนือจากภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการยังได้

กำหนด กลยุทธ์การจัดทำหลักสูตรตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง โดยนำมาตรฐานการเรียนรู้มาจัดทำหลักสูตร เน้นเรื่องการเข้าใจบริบททางสังคม (Ministry of Education, 2008) ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เป็นผู้มีรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

อย่างไรก็ตาม นโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการที่สถานศึกษายังขาดแนวทางการดำเนินการในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ชัดเจน คุณภาพของผู้เรียนภาษาต่างประเทศในบางโรงเรียนยังไม่ได้มาตรฐาน โรงเรียนส่วนใหญ่รับผู้เรียน ที่ไม่สมัครเรียนทุกคน (Buranasak, Wichitputcharaporn, Niyamabra, and Kirdsuwan, 2017) ผู้บริหาร สถานศึกษาขาดการสื่อสารกับผู้สอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสับสนไม่ชัดเจน (Piriyasattaya, 2018) หลักสูตรภาษาต่างประเทศขาดการควบคุมคุณภาพ ขาดอัตลักษณ์และความโดดเด่น ที่ดึงดูดผู้เรียน ผู้สอนบางส่วนขาดการพัฒนาในเรื่องการออกแบบหลักสูตร และขาดเทคนิควิธีการสอน ที่ทันสมัย (Poonsupaya, Wichitputchraporn, Niyamabha, and Maneelek, 2018)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารเบื้องต้นพบว่าผู้เรียนและสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่ได้ มาตรฐาน สถาบันภาษา EF ได้รายงานผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านสื่อสารภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ปี 2021 พบว่า ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ในระดับที่ต่ำมาก (ลำดับที่ 100 จากทั้งหมด 112 ประเทศ) โรงเรียนในบางพื้นที่เช่นในจังหวัด ปทุมธานีประสบปัญหาการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียนมากกว่า พื้นที่อื่น เช่น ขาดแคลนครูต่างชาติทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และมีความเป็นไปได้ว่าจะยังมีสาเหตุอื่นๆ ที่ทำให้นโยบายการจัดการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมได้ ดังนั้น งานวิจัยชิ้นนี้จึงต้องการศึกษา สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียน พร้อมทั้ง จัดทำข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติจริงได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
2. พัฒนาแนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน ที่แบ่งออกเป็น 2 ระยะ โดยระยะแรกเป็นการวิจัย เชิงปริมาณ และระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดโดยย่อ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่ การปฏิบัติของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณ โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บจากแบบสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสอบถามที่มี 35 คำถาม มีลักษณะเป็น แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยแบบสอบถามนี้มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในช่วง 0.67-1.00 เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินมาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบาย ทฤษฎีการเชิงนโยบาย การ

สื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรม ลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ บริบทในด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และมีข้อคำถามที่ประเมินความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน หลังจากได้แนวคำถามแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Cronbach's alpha) มีค่าเท่ากับ 0.903 ซึ่งมีระดับความน่าเชื่อถือที่ได้มาตรฐาน โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 176 คนจาก 22 โรงเรียน แบ่งเป็น 1) รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการจำนวน 22 คนจาก 22 โรงเรียน 2) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คนจาก 22 โรงเรียน 3) ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ จำนวน 132 คน จาก 22 โรงเรียน (โรงเรียนละ 5 ถึง 7 คน) ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความถี่ (Frequency) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มกับ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน ประกอบด้วย 1) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 1 คน 2) ศึกษาพิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำนวน 1 คน 3) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน 4) ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 คน เครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย ในขั้นตอนนี้เป็นข้อคำถามการสนทนากลุ่ม ตัวอย่างข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เช่น “ท่านมีความเห็นว่าการสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีลักษณะอย่างไร และควรมีการดำเนินการอย่างไร” หรือ “ผู้บริหารจะมีการสื่อสารนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างไร และควรมีการดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ” เป็นต้น โดยใช้ช่องทาง Online ผ่านโปรแกรม Zoom Meeting โดยผู้วิจัยดำเนินการจดบันทึก บันทึกภาพและเสียง ถ่ายภาพ และรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และเอกสารต่างๆ มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สรุปเป็นประเด็นต่างๆ จากข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ได้จากการถอดเทป บทสนทนาระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูล หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลเสร็จแล้วผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของระหว่างข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูล และข้อมูลที่ได้มาจากการตีความของผู้วิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติฯ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 176 คน ได้ตอบแบบสอบถามที่ให้ประเมินสภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนใน 6 ด้าน (33 ข้อคำถาม) พบว่ามี 3 แนวทาง จากทั้งหมด 6 แนวทาง ที่ควรได้รับการปรับปรุงเพื่อให้นโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนำไปปฏิบัติจริงได้ดียิ่งขึ้น โดยด้านที่มีคะแนนประเมินต่ำสุด คือ ด้านที่ 6 ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.77) โดยมี 5 ประเด็นย่อยที่ใช้ในการสะท้อนทัศนคติด้านมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้เสียในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แบบสอบถามด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง เช่น การได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สร้างความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อร่วมกันสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

อันดับรองลงมาคือ ด้านที่ 2 ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.78) ใช้คำถามย่อย 6 ข้อ ในการสะท้อนทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับทรัพยากรทางการศึกษา เช่น งบประมาณ ผู้สอน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และคุณภาพของเนื้อหาหลักสูตร ที่จะทำให้นโยบายดังกล่าว ถูกนำไปใช้ปฏิบัติจริง ได้ดีขึ้น แบบสอบถามด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย เช่น ผู้บริหารสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จัดสรรอัตรากำลัง ที่เพียงพอทั้งครูไทยและครูชาวต่างชาติ สนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีต่างๆ จัดสถานที่สร้างบรรยากาศเพื่อรองรับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

อีกประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา คือ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรม (ด้านที่ 3) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.76) ใช้คำถาม 6 ประเด็น ที่สะท้อนทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ ที่จะช่วยผลักดันให้นโยบาย ดังกล่าวเกิดผลเป็นรูปธรรมได้ชัดเจน แบบสอบถามเกี่ยวกับด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อน กิจกรรม เช่น ผู้บริหารมีการสื่อสารนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยวิธีการที่หลากหลาย นำเทคโนโลยีที่ทุกคนเข้าถึงง่ายมาใช้ในการสื่อสารนโยบาย ดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบคณะทำงาน เน้นย้ำถึงความสำคัญและวิธีการที่หลากหลายในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ตารางที่ 1 นโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

(n= 176)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบาย (6 ข้อ)	4.28	0.72	มาก
2	ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย (6 ข้อ)	4.22	0.78	มาก
3	ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและ การขับเคลื่อนกิจกรรม (6 ข้อ)	4.24	0.76	มาก
4	ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (7 ข้อ)	4.26	0.73	มาก
5	ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง (5 ข้อ)	3.19	0.77	มาก
6	ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน (5 ข้อ)	4.31	0.72	มาก
รวม		4.25	0.75	มาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 แนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

หลังเสร็จสิ้นจากการวิจัยในระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกผ่านการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คนเพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข 3 แนวทางที่อยู่ในระดับต่ำ (เศรษฐกิจสังคม และการเมือง ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรม) หลังจากนั้น นำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาสังเคราะห์ให้เป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้น เมื่อสถานศึกษามีการ ร่วมมือร่วมใจกัน มีการ “ประสาน 10 ทิศ” ระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครองและชุมชนในการขับเคลื่อน นโยบายที่มุ่งเน้น

ให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาต่างประเทศที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ มาตรฐานและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจน ร่วมกันขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาความสามารถของครูผู้สอน ภาษาต่างประเทศ สื่อสารกับชาวต่างชาติผ่านช่องทางออนไลน์ และช่วยกันส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความ โดดเด่นทางด้านภาษาต่างประเทศสามารถนำทักษะดังกล่าวไปใช้ในการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ

“ประสาน 10 ทิศ”

1. 協力: ญี่ปุ่น	4. 10쪽 연계: เกาหลี
2. Coordinating: อังกฤษ	5. Coordonner 10 directions: ฝรั่งเศส
3. 坐标10个方向: จีน	6. Koordiniere 10 Richtungen: เยอรมัน

Figure 1: Coordinating

ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย จากการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 6 คน พบว่าสถานศึกษาควรมีการหาช่องทาง ในการระดมทรัพยากรทางการศึกษาโดยเฉพาะทรัพยากรในชุมชนเพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศคล่องตัว มีประสิทธิภาพ มุ่งความเป็นเลิศมากยิ่งขึ้นสรุปเป็นคำสั้นๆ ได้ว่า “เงินมา งานเดิน”

“เงินมา งานเดิน”

1. お金がなければ仕事も進まない: ญี่ปุ่น	4. 돈이 있으면 일함: เกาหลี
2. Budgeting: อังกฤษ	5. l'argent vient travailler: ฝรั่งเศส
3. 金钱来工作: จีน	6. Geld kommt Arbeit: เยอรมัน

Figure 2: Budgeting

หมายถึง การที่โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเต็มที่ เพื่อสนับสนุนครูและนักเรียน สร้างแรงบันดาลใจ ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีการจัดสรรอัตราค่าจ้างที่เพียงพอ หากเป็นอัตราค่าจ้างที่เป็นครูต่างชาติให้มีการวางแผนการจ้างครูชาวต่างชาติในระยะยาว เพื่อให้มีครูสอนให้ครบ เกิดประสิทธิภาพ สร้างบรรยากาศ ในโรงเรียน จัดทำป้ายข้อความที่เป็นภาษาต่างประเทศ จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และดำเนินการจัดทำโครงการต่างๆ

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรม ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 6 คน มองว่า สถานศึกษา มีการ “เชื่อมโยงด้วยการประสาน” เพื่อทำให้งานสำเร็จ ลุล่วงได้ภายใต้กรอบเวลาที่วางแผนไว้

“เชื่อมโยงด้วยการประสาน”

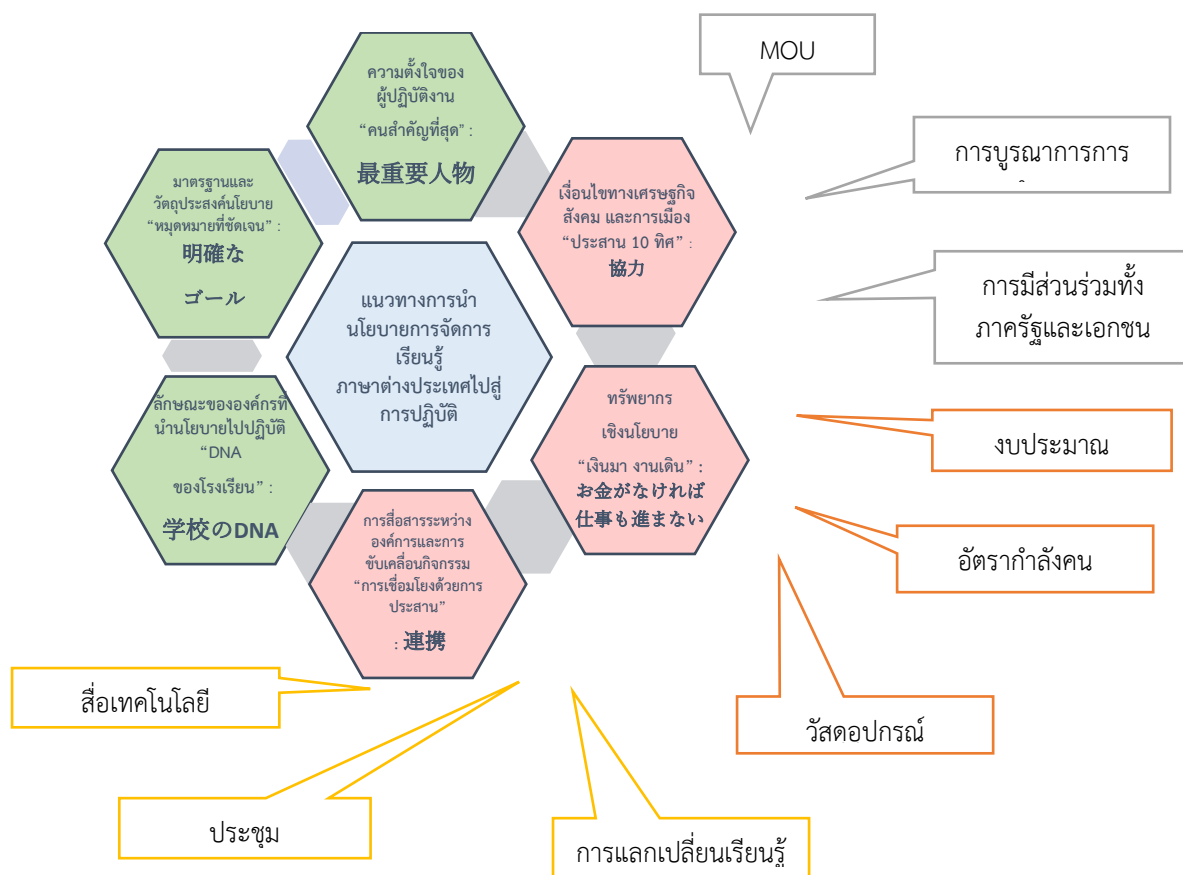
1. 連携: ญี่ปุ่น	4. 연결로 연계: เกาหลี
2. Organizing: อังกฤษ	5. lié par synchronisation: ฝรั่งเศส
3. 通过同步链接: จีน	6. Durch synchronisation verknüpft: เยอรมัน

Figure 3: Organizing

ดังนั้น “เชื่อมโยงด้วยการประสาน” ในที่นี้จึงหมายถึงการที่ผู้บริหารทั้งในระดับเขต ผู้บริหารสถานศึกษาและครูช่วยกันมองปัญหาและแนวทางแก้ไขที่พบในระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติจริง

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นแนวทางการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ ดังแผนภาพที่ 1

Picture 1: Guidelines for Implementing Foreign Language Learning Management Policy

กล่องสีเขียว หมายถึง ปัจจุบันอยู่ในสภาพที่ดีแล้ว ผู้วิจัยจึงขออธิบายเฉพาะกล่องที่เป็นสีชมพู ที่ต้องได้รับการยกระดับให้ทัดเทียมกับด้านอื่นๆ เพื่อให้การนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติจริงได้ดีขึ้น ดังนี้

ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ MOU ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามความต้องการของเศรษฐกิจและสังคม จัดทำโครงการที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้

ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย จัดสรรและจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการสนับสนุน และสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จัดสรรอัตราากำลังที่เพียงพอ จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรม ผู้บริหารและครูต้องมีการประชุมพิจารณาร่วมกัน เกี่ยวกับนโยบายที่ได้รับมาสู่การปฏิบัติ สื่อสารนโยบายมาสู่โรงเรียนด้วยวิธีการที่มีความหลากหลาย เข้าถึงได้ง่ายและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหาที่ครูพบ เพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติพบว่า ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ควรได้รับการพัฒนาปรับปรุง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครอง ขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากครอบครัวและเครือข่ายในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Loylersla, and Intarak (2018) ได้ศึกษาเรื่องของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การจัดระบบบริหารจัดการที่ดี 2) การเสริมสร้างความเป็นผู้นำของผู้บริหาร 3) การจัดกระบวนการบริหารนโยบาย 4) การจัดระบบบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งทั้ง 4 องค์ประกอบนี้จะทำให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติประสบผลสำเร็จ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับโรงเรียน ในงานวิจัยนี้พบว่าประเด็นที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ โรงเรียนได้มีการให้หน่วยงานราชการหรือภาคเอกชนสนับสนุนโรงเรียนโดยจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารขาดปฏิสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ มีการสร้างเครือข่ายในการทำงานในระดับน้อยที่สุด ผู้บริหารไม่ได้ดำเนินการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ หรือโรงเรียนอาจอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ในพื้นที่ทุรกันดารยิ่งขาดโอกาสในการสร้างข้อตกลง MOU และเป็นพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ในแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tunyaphum, Unwongse, Jeenawat, and Titcharoon (2017) ได้ศึกษาวิจัยแล้วพบว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติในสถานศึกษาให้บรรลุความสำเร็จประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) กำหนดเป็นนโยบายและสร้างการยอมรับ 2) จัดโครงสร้างงาน 3) จัดทำแผนปฏิบัติการ 4) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน 5) พัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นของครู 6) กำกับติดตามและประเมินผล และ 7) สร้างเครือข่ายสนับสนุนการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ และจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จของนโยบายโดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนการนำนโยบายไปปฏิบัติ จนไปสู่การสร้างความร่วมมือทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษากับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อที่จะสามารถช่วยดำเนินนโยบายของสถานศึกษาได้อย่างบรรลุผล

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับ 2 คือ ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษายังขาดการวางแผนและจัดทำงบประมาณที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญในเรื่องสื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอน รวมไปถึงขาดกระบวนการพัฒนาครูสอนภาษาให้มีความเชี่ยวชาญ สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้สอนภาษาต่างประเทศที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Piriyasattaya (2018) ที่พบว่าการจัดสรรงบประมาณและจัดสรรอัตรากำลังผู้สอนที่เพียงพอที่เป็นปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญของการขับเคลื่อนนโยบายการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pullsawat (2021) ที่พบว่าขาดการวางแผนอัตรากำลัง การกำหนดตำแหน่งมีจำนวนครูไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน และการที่โรงเรียนต้องรอการเปิดสอบตามรอบที่กำหนดในแต่ละปีเป็นอุปสรรคใหญ่ที่ทำให้คุณภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่เป็นไปตามที่ความหวัง

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับ 3 คือ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและการขับเคลื่อนกิจกรรม อาจเป็นเพราะผู้บริหารและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังไม่ได้ร่วมกันพิจารณาวางแผนการนำนโยบายไปปฏิบัติร่วมกันอย่างจริงจัง ขาดการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานกับผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีส่วนร่วมเชิงนโยบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Panyasim (2017) ที่พบว่าขับเคลื่อนนโยบาย

ให้นำไปสู่การปฏิบัติจริงต้องเริ่มต้นจากการวางแผนและบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของทุกคนในองค์กร การให้ความสำคัญกับตัวผู้ปฏิบัติระดับล่างซึ่งเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าการควบคุมจากเบื้องบน ปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่พบในงานวิจัยนี้คือการที่ผู้บริหารสถานศึกษาขาดทักษะการสื่อสารนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้แก่ครู และบุคลากรในโรงเรียน ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสารถึงขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้การขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sirichan, and Phetsombat (2019) ที่พบว่าการขับเคลื่อนนโยบายที่มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลเป็นรูปธรรมเป็นผลจากการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างคนในองค์กรตั้งแต่จากต้นทางไปยังปลายทาง

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า แนวทางการนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียน มี 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหารศึกษาต้องสร้างความน่าเชื่อถือ ปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สร้างขวัญและกำลังใจ สนับสนุนผู้ปฏิบัติงานให้พัฒนาตนเอง มีการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน เช่น การอำนวยความสะดวกแก่ครูในด้านต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน การกล่าวชมเชยหรือชื่นชมครู การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานเพื่อเป็นการพัฒนาครู เป็นต้น 2) ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย สร้างความตระหนักให้ครูและ บุคลากรเห็นความสำคัญ จัดทำหลักสูตรและตัวชี้วัดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้ครบทุกชั้นปี จัดทำคู่มือเพื่อให้ครูมีแนวปฏิบัติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้บริหารควรปรับนโยบายที่รับมาให้เข้ากับบริบทของโรงเรียน มีการจัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญ สามารถถ่ายทอดความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน และกันในระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน หรือหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 4) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและการขับเคลื่อนกิจกรรม ผู้บริหารสร้าง Mindset ภายในองค์กรให้มีความเชื่อใจซึ่งกันและกัน เลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายและเข้าถึงได้ง่ายในการเผยแพร่นโยบาย มีการเชิญครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถร่วมจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนได้ 5) ด้านทรัพยากรเชิงนโยบาย จัดสรรงบประมาณอย่างเต็มที่และเพียงพอ สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความพร้อม เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ดำเนินการจัดสรรอัตราค่าจ้างให้เพียงพอ และ 6) ด้านเงื่อนไข ทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม มีการทำ MOU กับโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในพื้นที่ หรือโรงเรียน หน่วยงานต่างๆ ภาคอุตสาหกรรมที่อยู่ในพื้นที่ของงบประมาณในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตตามที่ตลาดแรงงานต้องการ

สรุป

งานวิจัยนี้พบว่ากระบวนการที่ทำให้การนำนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี เกิดจากเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ข้อจำกัดด้านงบประมาณ และการสื่อสารระหว่างองค์การและการขับเคลื่อนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยังไม่ได้ประสิทธิภาพ ผลการวิจัยยังพบว่าแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดความสำเร็จในทุกระดับชั้น เพื่อใช้ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ออกแบบหลักสูตรภาษาต่างประเทศให้เน้นการใช้งานได้จริงในการทำงาน สร้างความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันในเรื่องขั้นตอนและแผนการปฏิบัติงานจริง จัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

ที่เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศอย่างเพียงพอ จัดหาอัตรากำลังในการจัดการเรียนการสอนทั้งครูไทย และครูต่างชาติ สร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนในการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติงานและแนวทางการประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน สิ่งเหล่านี้จะเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำเร็จได้ตามนโยบายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้บริหารและบุคลากรครูควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการนำภาษาต่างประเทศมาใช้ในปฏิบัติงาน และพัฒนาทักษะความสามารถของตนเอง เช่น ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับบุคลากรในระหว่างปฏิบัติงาน เผยแพร่ข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรงเรียนผ่านเว็บไซต์และสื่อออนไลน์โดยใช้ภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย (เช่น อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)

1.2 ผู้บริหารและคณะครูที่สอนภาษาต่างประเทศควรร่วมกันจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดรายชั้นปีในรายวิชาภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งเผยแพร่วิสัยทัศน์และตัวชี้วัดเหล่านี้ให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบ พร้อมทั้งออกแบบการประเมินผลการดำเนินงานประจำปีตามกรอบมาตรฐานที่ตั้งไว้

1.3 คัดเลือกครูที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องภาษาต่างประเทศให้เป็นครูต้นแบบ เพื่อนิเทศการจัดการเรียนการสอน ออกแบบกิจกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศในที่ทำงานและในชั้นเรียนให้กับเพื่อนครู และผู้เรียนที่สนใจ

1.4 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาต่างประเทศร่วมกับเครือข่ายภายนอกสถานศึกษา เช่น ศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ (Human Capital Excellence Center : HCEC) และ Japan Foundation

1.5 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการจัดจ้างครูผู้สอนชาวต่างประเทศให้แก่ นักเรียนห้องเรียนพิเศษและห้องเรียนปกติในทุกระดับ

1.6 ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ทั้งในลักษณะที่เป็นตัวเงิน สื่อเทคโนโลยี อุปกรณ์การเรียนการสอน รวมไปถึงการสนับสนุนในรูปแบบของตัวบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเพื่อช่วยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

นำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research-PAR) มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่นโยบายการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ การวิจัยในรูปแบบนี้เกิดจากการระดมสมอง การมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากหลายฝ่ายทั้งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนโยบายและเชิงปฏิบัติการที่ต้องการค้นหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยที่ได้จะระบุได้ว่านโยบายดังกล่าวมีปัญหาเกิดขึ้นตอนนำไปปฏิบัติหรือไม่ ถ้ามีนั้น มีตรงกระบวนการหรือขั้นตอนไหน อย่างไร เพื่อที่จะได้ร่วมกันพิจารณาและแก้ไขอย่างตรงจุด

References

- Buranasak, A., Wichitputcharaporn, W., Niyamabra, A., & Kirdsuwan, S. (2017). Development of a Distance Learning Television Extension Policy Implementation Model in Small Schools. *Suthiparithat*, 31(99), 41-52.
- Loylersla, P., & Intarak, P. (2018). Policy Implementation for Secondary Schools under the Office of the Basic Education Commission. *Technical Education Journal King Mongkut's University of Technology North Bangkok*, 9(3), 149-157.
- Matichon Online. (2017). *Found More Japanese Companies Investing in Thailand than in 2014*. Retrieved June 3, 2022, from <https://www.tcijthai.com/news/2017/19/current/7436>
- Ministry of Education. (2008). *Indicators and Subjects of Learning Japanese and German Language according to the Core Curriculum; Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008): Foreign Language Department*. Bangkok: Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel Press.
- Panyasim, R. (2017). *Participatory Administration that Affects Educational Institution Administrative Effectiveness under the Office of Secondary Education Service Area 9*. (Master's Thesis). Nakhon Pathom Rajabhat University. Nakhon Pathom.
- Piriyasattaya, C. (2018). The Implementation of the Policy on Promoting English Learning and Teaching in Yupparaj Wittayalai School and Montfort College in Mueang District, Chiang Mai. *Political Science and Public Administration Journal*, 9(2), 187-208.
- Poonsupaya, P., Wichitputchraporn, W., Niyamabha, A., & Maneelek, R. (2018). Guidelines for Implementation of Teaching English Reform Policy in World Class Standard Schools. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal (GTHJ)*, 24(3), 75-89.
- Pullsawat, K. (2021). *The State and Problems on Personnel Administration of School Administrators Group 1-2 under the Secondary Educational Service Area Office 1*. (Master's Thesis). Ramkhamhaeng University. Bangkok.
- Sirichan, I., & Phetsombat, P. (2019). Communication Skills of School Administrators in the 21st Century. *Academic Journal, Sisaket Rajabhat University*, 13(1), 136-144.
- Tunyaphum, K., Unwongse, K., Jeenawat, A., & Titcharoon, P. (2017). A Model for Implementation of the Research for Learning Development Policy toward Practice in Basic Education Schools. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 11(3), 36-47.